

inom landet blifvit bestämda, anslå en tredjedel af anläggningskostnaden med 5,472,432 Rdr 70 öre eller i rundt tal 5½ miljoner R:dr R:mt.

Jag anhåller vördsamt om remiss af denna motion till Stats-Utskottet, dit jag önskar få inlemna de ytterligare upplysningar och beräkningar, hvilka kunna för frågans bedömande behövas.

Stockholm den 28 Januari 1867.

Harald Ericsson.

Uti den af Herr Harald Ericsson väckta motionen rörande lån för anläggandet af en jernväg emellan Frövi och Falun, få vi instämma med det tillägg, att denna jernväg bör få benämningen: "Frövi-Siljan-Falu-jernväg", och att om lånet bifalles, det vilkor måtte blifva föreskrifvet, att bolaget för denna jernväg samtidigt skall börja arbetet och derefter fortdriva detsamma lika inom de 2:ne län, som denna jernväg kommer att genomgå.

Vid Grängesbergs rika malmfält, som är beläget på gränsen mellan de båda länen ungefär midt emellan ändpunkterna, och som för denna jernvägs underhållande med trafik är dess viktigaste och angelägnaste beröringspunkt, torde således vara det mest passande stället för arbetets början, hvarifrån det sedan bör fortsättas i norr och söder med användandet af lika kostnader åt båda sidor.

Stockholm den 29 Januari 1867.

F. V. Åman.

Sven Ersson.

Eric Dofsén.

N:o 115.

Af Herr J. Sjögren: Angående ändring i gällande Bevillningsstadgas föreskrifter rörande de fall, der bevillning för inkomst af kapital och arbete icke bör ega rum.

Företager man sig att granska Bevillningsstadgan har man svårt att fatta enligt hvilka rättsbegrepp den blifvit uppgjord. Så bland annat deri bestämmes,

att bevillning för inkomst af kapital och arbete eger icke rum, der den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster understiga Fyrahundra Riksdaler. Öfverstiga de icke Ett tusen åttahundra Riksdaler, äro Trehundra Riksdaler af inkomster från kapital eller arbete fria från bevillningen. När man och hustru drifva särskilda yrken, beräknas ofvannämnda befrielse eller lindring efter deras sammanräknade inkomster. Men för inkomst af bolag får befrielse eller lindring i bevillningen icke tillgodonjutas.

Är det då personen eller inkomsten, som är afsedd att beskattas enligt Andra artikeln? Äro man och hustru, antingen de drifva särskilda eller samma yrke ej i sjelfva verket ett bolag? Hvarför skall då endast bolag bestående af andra personer, fast de äro i saknad af den presterliga välsignelsen för sammanslutningen till gemensamt förvärf, ej få tillgodonjuta lika lindring i beskattningen som makar eller ensam person? — Då det är påtagligt, att hvarje bolagsmans inkomst af bolaget endast utgör så stor bråkdel deraf, som det är antal delegare, kan det således mycket lätt inträffa, att icke ens Fyra hundra Riksdaler tillfaller hvarje bolagsman.

Det synes icke vara rättvist, att, om till exempel några personer förena sig att genom eget arbete drifva en handtverksrörelse, men en ensam person med biträde af legde arbetare idkar ett lika yrke med samma resultat hvad inkomsten af arbetet beträffar, den enskilde skall kunna åtnjuta skattelindring men icke bolaget.

Ett stadgande af sådan beskaffenhet tyckes härleda sig från skråtvångets tider, men vara illa öfverensstämmande med de principer, som sedan gjort sig gällande, och med de idéer om associationer som äro nutidens; jag får därför vördsammast föreslå, att det uti en blifvande Bevillningsstadga, så vida några undantag skola ega rum, må komma att heta:

”Bevillning för inkomst af kapital och arbete eger icke rum, när den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster understiga Fyrahundra Riksdaler. Öfverstiga de icke Ett tusen åttahundra Riksdaler, äro Tre hundra Riksdaler af inkomsten från kapital eller arbete fria från bevillning. Bolag åtnjute äfven i förenämnda fall en lika lindring.

Hvad häremot tillförene kan hafva varit föreskrifvet i Bevillningsstadgan bör således derifrån utgå. Jag anhåller om remiss af denna motion till behörigt Utskott.

Stockholm den 29 Januari 1867.

J. Sjögren.